

[C. J. F. Sven.]

faar nogen som helst praktisk Følge for de paagældende.

I Lovforslaget er der foreslaaet en Ændring til den nugældende Lovs §§ 286 og 287 gaaende ud paa, at Skolebespisningen, som hidtil efter Loven skulde ydes som varm Mad, nu ved, at man lader Ordet „varm“ udgaa, ogsaa kan bestaa af kold Servering. Det er jo blevet opdaget, tør jeg næsten sige, af Videnskaben, at den kolde Mad er, om end ikke det eneste saliggørende, saa i høj Grad saliggørende. Før i Tiden lød det rigtignok paa, at det var forfærdeligt for de stakkels Børn, der ikke fik et Maaltid varm Mad om Dagen, de gik for Lud og koldt Vand og fik kun Kaffe og Wienerbrød eller Kaffe og Smørrebrød, og derfor skulde man sikre sig, at de dog gennem Skolebespisningen fik et Maaltid varm Mad om Dagen. Men nu har man altsaa opdaget, at kold Mad skal være lige saa godt. Der anbefales Gulerødder — fra et Landbrugssynspunkt kan det være meget godt — og Appelsiner og saa i øvrigt Smørrebrød. Personlig føler jeg mig nu ikke saa overbevist af Videnskaben. Man ser ofte, at den maa revidere tidligere Anskuelser, og man skal jo lære af sine Fædre og det nedarvede, og naar det har været god Latin i mange Herrens Aar, gennem Aarhundreder, at den varme Mad betød noget, og man saa pludselig slaar saadan en Kolbøtte, vilde jeg dog gerne, at dette Spørgsmaal havde været Genstand for mere Undersøgelse, end Tilfældet har været. Men naturligvis, nu er det foreslaaet, og vi skal ikke modsætte os og har heller ikke villet modsætte os denne Ændring, men jeg personlig vil ikke undlade at give Udtryk for en vis Betænkelighed.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal har mine Partifæller i det andet høje Ting fremdraget et Spørgsmaal, som jeg synes har langt mere Betydning end Spørgsmaalet om varm eller kold Mad, nemlig dette, om man ikke skulde søge at animere Kommunerne til og give dem Hjemmel til at yde trængende Skolebørn $\frac{1}{2}$ Liter — tror jeg det var — varm Mælk hver Dag. Dette Forslag, som maa synes baade af den ene og den anden Grund at kunne paaregne en vis Interesse, har imidlertid mødt en meget kold eller mange kolde Skuldre fra Regeringspartiernes Side. Vi forstaaer ikke dette. For det første maatte det da, ikke mindst i den nuværende økonomiske Situation, være en Fordel, hvis man derigennem kunde faa Anvendelse for endnu mere Mælk end hidtil, og det kunde ogsaa tænkes, at dette, at Børnene fik et Krus varm Mælk om Dagen,

vilde bevirke, at de fik Smag for Mælk, saa at man gennem Eksemplets Magt udvidede Forbruget af Mælk her i Landet. Men vi har altsaa mødt en meget kold Skulder, og jeg beklager dette, thi jeg synes, det var noget, der var værd at forsøge at komme ind paa, netop at faa anvendt Landets Produkter og samtidig give Børnene et Næringsmiddel, som utvivlsomt har meget stor Værdi.

I øvrigt er der fra mine Partifællers Side i det andet høje Ting gentagne Gange blevet henvist til Bekostningen. Der har været nogen Strid om, hvor store Omkostningerne vil blive ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Der er nævnt 2,6 eller 2,4 Mill. Kr. Det er muligt, at det holder, og det er muligt, at det ikke holder. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Socialminister ikke tør paatage sig nogen personlig Selvskyldnerkaution. Den højtærede Minister siger nej Tak. Det var jeg ogsaa belavet paa. Det maa tages med meget stor Reservation.

Uanset de Forbedringer, der gennemføres ved Lovforslaget, og som bevirker den forøgede Udgift, i første Række, at Normalbidraget til ægte og uægte Børn vil kunne blive noget forøget, er vi, selv om det i høj Grad har vor Sympati, i den nuværende Situation betænkelige ved at forøge Sociallovens Udgifter. Vi har derfor taget en vis Reservation med Hensyn til Udgifterne, idet vi i det hele maa mene, at Lovforslaget nærmest maa betragtes som en Skitse til de Ændringer, der før eller senere maa komme paa væsentlige Punkter i Socialloven. Vi beklager, at den højtærede Minister er vejet tilbage for den Opgave, som synes mig at være en god og smuk Opgave, thi de nuværende Forhold under Socialloven maa erkendes ikke at være gode. Jeg har tidligere omtalt, at Loven har fremkaldt et rent Haglvejr af Cirkulærer, og for dem, der skal arbejde med Loven, er de Vilkaar, der gives dem, ikke lette. Det er forstaaeligt, at et Lovforslag af dette Omfang nødvendiggør Cirkulærer, men paa den anden Side maa de bebyrdede Kommunalbestyrelser, som skal administrere Loven, ogsaa kunne vente det rimelige Hensyn, at Lejligheden til Ændringer i Loven benyttes, naar den er der, og at man da søger at rette de Punkter, paa hvilke Cirkulærerne er et eklatant Vidnesbyrd om, at der tiltrænges Ændringer.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi ikke ser os i Stand til at tiltræde Lovforslaget, ikke mindst efter Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting, hvor der overhovedet ikke var Tale om, at Ministeren eller Flertalspar-